

Sách Daniel - Số tám mươi hai

Giải mã câu đố tiên tri: Hiểu lịch sử của Đa-ni-ên đoạn 11 và ý nghĩa của “của lễ hằng ngày” trong phong trào Cơ Đốc Phục Lâm

Jeff Pippenger
2024-02-15

Sau khi chúng ta xem lại lịch sử từ năm 1863 cho đến thời kỳ cuối cùng vào năm 1989, trong bối cảnh bốn điều góm ghiếc của Ê-xê-chi-ên chương tám, đại diện cho bốn thể hệ của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta sẽ hướng sự chú ý đến sự gia tăng hiểu biết đã được mở án vào năm 1989. Sự gia tăng hiểu biết ấy liên quan đến sáu câu cuối của Đa-ni-ên chương mười một. Năm 1989, nhóm học Kinh Thánh ngày Sa-bát nhỏ của chúng tôi đã khám phá các dòng cải chánh của lời tiên tri Kinh Thánh, mà Future for America thường nhắc đến, và những dòng ấy thiết lập trình tự các sự kiện trong mỗi dòng cải chánh, qua đó cho phép người học lời tiên tri vận dụng phương pháp “dòng trên dòng” của mưa muông.

Trong vòng vài năm, tức vào năm 1992, tôi đã viết một bài nghiên cứu bàn về sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một. Bài này tôi viết để tự thỏa mãn, vì tôi không có khả năng hay ý định phổ biến công khai nghiên cứu đó. Đến năm 1994, bài viết đã đến tay một mục vụ Cơ Đốc Phục Lâm tự hỗ trợ, và đến năm 1995, một loạt gồm mười một bài viết bàn về sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một đã được đăng trên một tạp chí hàng tháng do mục vụ ấy xuất bản. Trong các trước tác của Thần Linh của Lời Tiên Tri chỉ có vài chỗ tham chiếu cụ thể đến Đa-ni-ên đoạn mười một, và chỗ quan trọng nhất trong số đó đã trở thành luận điểm trung tâm cho tính xác đáng của cách giải thích tôi trình bày về những câu ấy.

Chúng ta không còn thời gian để mất. Những thời buổi rối ren đang ở trước mắt chúng ta. Thế giới đang bị khuấy động bởi tinh thần chiến tranh. Chẳng bao lâu nữa, những cảnh khốn khó được nói đến trong các lời tiên tri sẽ xảy ra. Lời tiên tri trong chương mười một của Daniel đã gần đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn. Một phần lớn lịch sử đã diễn ra trong sự ứng nghiệm lời tiên tri này sẽ được lặp lại. Trong câu thứ ba mươi, có nói về một quyền lực 'sẽ buồn bực,' [Daniel 11:30-36 trích dẫn.]

"Những cảnh tượng tương tự như những gì được mô tả trong những lời này sẽ diễn ra." Các Bản Thảo Được Phát Hành, số 13, 394.

Bà White nói rõ rằng năm 1798 là “thời kỳ cuối cùng”.

“Nhưng đến thời kỳ cuối cùng,” nhà tiên tri nói, “Nhiều người sẽ chạy qua chạy lại, và sự hiểu biết sẽ gia tăng.” Đa-ni-ên 12:4. ... Kể từ năm 1798, sách Đa-ni-ên đã được mở án, sự hiểu biết về các lời tiên tri đã gia tăng, và nhiều người đã rao giảng sứ điệp trọng thể rằng sự phán xét đã gần.” Cuốn Đại Tranh Luận, 356.

Câu bốn mươi của Đa-ni-ên mười một bắt đầu bằng: "Và vào thời kỳ cuối cùng."

Vào thời kỳ cuối cùng, vua phương nam sẽ tấn công người ấy; còn vua phương bắc sẽ kéo đến chống lại người ấy như cơn lốc, với chiến xa, kỵ binh và nhiều tàu thuyền; và ông sẽ tiến vào các xứ, tràn ngập và vượt qua. Đa-ni-ên 11:40.

Điều đó là hiển nhiên, ngay cả khi không có sự xác nhận trực tiếp của Thần khí tiên tri, rằng câu bốn mươi đánh dấu sự khởi đầu của một chuỗi sự kiện đã bắt đầu vào năm 1798. Những sự kiện đó dẫn đến sự chấm dứt thời kỳ ân điển của loài người, vì câu thứ nhất của chương mười hai sách Đa-ni-ên chép rằng: “Vào thời đó, Mi-ca-ên sẽ đứng dậy,” và bà White khẳng định rõ ràng rằng khi Mi-ca-ên đứng dậy thì thời kỳ ân điển của loài người chấm dứt.

“Trong thời ấy, Mi-ca-ên, vị quan trưởng lớn đứng bênh vực con cái dân người, sẽ đứng dậy; sẽ có một thời kỳ hoạn nạn, như chưa hề có kể từ khi có một nước cho đến chính lúc ấy; và trong thời ấy, dân người sẽ được giải cứu, hết thảy những ai có tên được chép trong sách.” Đa-ni-ên 12:1.”

Khi sứ điệp của thiên sứ thứ ba chấm dứt, lòng thương xót không còn khả năng cho những cư dân có tội trên đất nữa. Dân của Đức Chúa Trời đã hoàn tất công việc của họ. Họ đã nhận ‘con mưa rào muộn,’ ‘sự tươi mới đến từ sự hiện diện của Chúa,’ và họ đã được chuẩn bị cho giờ thử thách ở trước mặt. Các thiên sứ đang vội vã qua lại trên trời. Một thiên sứ trở về từ đất báo rằng công việc của mình đã xong; sự thử thách cuối cùng đã được đem đến trên thế gian, và tất cả những ai đã chứng tỏ mình trung thành với các điều răn thiêng liêng đều đã nhận ‘án của Đức Chúa Trời hằng sống.’ Bấy giờ Chúa Giê-su chấm dứt sự cầu thay của Ngài trong đền thánh ở trên trời. Ngài giơ tay lên và lớn tiếng phán: ‘Đã xong;’ và toàn thể đạo quân thiên sứ đặt các mũ triều thiên của mình xuống khi Ngài long trọng tuyên bố: ‘Kẻ bất nghĩa cứ còn bất nghĩa nữa; kẻ ô uế cứ còn ô uế nữa; người công chính cứ còn làm điều công chính nữa; và người thánh khiết cứ còn thánh khiết nữa.’ Khải Huyền 22:11. Mỗi trường hợp đã được quyết định, hoặc sống hoặc chết. Cuộc Đại Tranh Chiến, 613.

Câu 40 của Đa-ni-ên đoạn 11 bắt đầu vào năm 1798, và ở câu 45, khi vua phương bắc (Giáo triều La Mã) đến chỗ cuối cùng của mình mà chẳng ai giúp đỡ, thì thời kỳ ân điển của loài người chấm dứt, vì câu kế tiếp nói, "Lúc ấy," qua đó xác định "thời điểm" được đề cập trong câu trước, tức câu 45 của Đa-ni-ên đoạn 11. Vua phương bắc (Giáo triều La Mã) chấm dứt vào lúc kết thúc thời kỳ ân điển của loài người.

Vì vậy, lịch sử của sáu câu cuối trong Đa-ni-ên đoạn 11 xác định một chuỗi sự kiện bắt đầu vào năm 1798 và kết thúc khi thời kỳ ân điển của loài người khép lại. Khi Bà White còn sống, năm 1798 dĩ nhiên đã thuộc về quá khứ của bà. Khi bà tuyên bố rằng “lời tiên tri trong Đa-ni-ên đoạn 11 hầu như đã đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn,” thì bà chỉ có thể đang ám chỉ lịch sử diễn ra sau năm 1798 và trước khi Mi-ca-ên đứng dậy. Sau đó bà còn nói rõ ràng “nhiều phần của lịch sử đã diễn ra để ứng nghiệm lời tiên tri này sẽ được lặp lại,” qua đó chỉ dạy người nghiên cứu lời tiên tri rằng phần lịch sử cuối cùng của Đa-ni-ên đoạn 11 — phần “hầu như đã đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn” — đã được làm hình bóng trong các phần lịch sử khác được trình bày trong Đa-ni-ên đoạn 11.

Sau khi bà nhận mệnh chia khóa tiên tri quan trọng nhất ấy, bà trích dẫn các câu 30 đến 36 và nói: “Những cảnh tượng tương tự như những gì được mô tả trong các lời này sẽ diễn ra.” Sự linh hứng

đã cung cấp một chìa khóa cho những người nghiên cứu lời tiên tri muốn hiểu sự ứng nghiệm cuối cùng của Daniel 11. Chìa khóa ấy là lịch sử trong sáu câu cuối của Daniel 11 song song với lịch sử được trình bày trong các câu 30 đến 36. Sự mặc khải này mang lại rất nhiều ánh sáng, nhưng điều cần lưu ý ở đây là trong câu 31 của Daniel 11, "the daily" bị cất đi.

Để hiểu đúng lịch sử minh họa chuỗi sự kiện dẫn đến sự chấm dứt thời kỳ ân xá của loài người, một người nghiên cứu lời tiên tri phải hiểu đúng về "của lễ hằng ngày". Nếu câu 31 đang xác định rằng chức vụ đền thánh của Đấng Christ bị cất bỏ, hoặc đang xác định việc dẹp bỏ ngoại giáo, thì việc hiểu đúng vấn đề này là điều tuyệt đối thiết yếu nếu bạn muốn hiểu đúng lịch sử song song mà Bà White đã nói đến khi bà viết: "Những cảnh tượng tương tự như những điều được mô tả trong những lời này sẽ xảy ra."

Dĩ nhiên, giới Phục Lâm trong tình trạng Laodicê đã không nhận ra sự ứng nghiệm của câu bốn mươi trong Đa-ni-ên đoạn mười một là chỉ ra sự sụp đổ của Liên Xô vào năm 1989, nhưng chính câu ấy lại xác định những biến cố đó. Với những ai muốn hiểu đúng sự gia tăng của tri thức theo lời tiên tri vốn đến cùng với sự ứng nghiệm của câu bốn mươi vào năm 1989, thì sự hiểu biết đúng đắn về "lễ hằng ngày" khi ấy đã trở thành lễ thật hiện tại. Vào đầu thế kỷ hai mươi, sự hiểu biết đúng đắn ấy quan trọng, vì nó là một phần thiết yếu của các lễ thật nền tảng mà Chúa đã dùng William Miller để thiết lập.

Nhưng trong mười lăm năm đầu của thế kỷ hai mươi, quan điểm Tin Lành mang tính Sa-tan, vốn khẳng định rằng "the daily," đại diện cho công việc trong đền thánh của Đấng Christ, chỉ là một lập trường thiếu sót, và không đáng để cho một cuộc tranh cãi về lễ thật rằng "the daily," là biểu tượng của chủ nghĩa ngoại giáo thậm chí khởi sự. Đây là lý do vì sao bạn sẽ nghe từ những nhà xét lại lịch sử thuộc Laodicea rằng đề tài "the daily," là "không được biến thành câu hỏi thử thách," hoặc "rằng đề tài 'the daily' không nên bị khuấy động." Điều mà những người xét lại luôn bỏ qua khi họ dẫn dắt những người không am hiểu trong cuộc thảo luận cụ thể này, là điều kiện mà sự linh hứng luôn đặt lên đề tài ấy. Đoạn sau đây được gửi đến Trưởng lão Haskell.

Trưởng lão Haskell đã lãnh đạo việc bảo vệ sự hiểu biết đúng đắn về "the daily" trước các cuộc tấn công của Prescott và Daniells trong hai thập niên đầu của thế kỷ hai mươi. Hãy chú ý kỹ, vì Bà White không bao giờ nói rằng sự hiểu biết của Haskell về "the daily" là sai; bà chỉ dặn ông đừng để sự khuấy động tiếp diễn, vì Chúa không muốn tạo ra một diễn đàn kéo dài cho những kẻ thù của lễ thật (Prescott và Daniells) tiếp tục thúc đẩy giáo lý sai lạc của họ. Trong đoạn ấy Haskell bị quở trách về "tám biểu đồ", và tám biểu đồ được nói đến là biểu đồ năm 1843. Haskell đã tái bản tám biểu đồ 1843 để làm chứng cứ trong cuộc tranh luận ấy. Nhưng ông không chỉ tái bản; ông còn thêm vào phía dưới biểu đồ một đoạn trích từ Bà White, nơi bà nói "tám biểu đồ 1843 được hướng dẫn bởi bàn tay của Chúa và không nên bị sửa đổi." Khi bạn đọc đoạn văn, hãy đếm số lần bà nói "vào thời điểm này."

'Tôi được chỉ thị nói với quý vị rằng: Đừng khơi lên trên tờ Review vào lúc này những câu hỏi có xu hướng làm rối loạn tâm trí. . . . Hiện giờ chúng ta không có thời gian để dấn vào những tranh luận không cần thiết, nhưng chúng ta nên nghiêm túc xem xét nhu cầu tìm kiếm Chúa để có sự hoán cải chân thật của tâm lòng và đời sống. Cần có những nỗ lực kiên quyết nhằm đạt

được sự thánh hóa của linh hồn và tâm trí.'

Tôi đã nhận được những lời cảnh báo về sự cần thiết của việc chúng ta duy trì sự đoàn kết thống nhất. Đây là một vấn đề quan trọng đối với chúng ta vào lúc này. Mỗi cá nhân chúng ta cần hành động hết sức thận trọng.

Tôi đã viết cho Trưởng lão Prescott, nói với ông rằng ông phải hết sức cẩn trọng, không đưa lên tờ Review những chủ đề dường như chỉ ra các khuyết điểm trong kinh nghiệm quá khứ của chúng ta. Tôi nói với ông rằng vấn đề mà ông cho là đã có sai lầm xảy ra ấy không phải là một vấn đề trọng yếu, và rằng, nếu bây giờ nó được nhấn mạnh, kẻ thù của chúng ta sẽ lợi dụng điều đó và chuyện bé sẽ bị xé ra to.

Với anh, tôi cũng nói rằng vấn đề [BẢN CHẤT CỦA "DAILY" TRONG DANIEL 8.] không nên được đem ra tranh luận vào lúc này. Không, thưa anh, tôi cảm thấy rằng trong cơn khủng hoảng này của kinh nghiệm chúng ta, biểu đồ mà anh đã cho tái bản đó không nên được lưu hành. Anh đã mắc sai lầm trong việc này. Sa-tan đang ráo riết hành động để gây ra những vấn đề sẽ tạo nên sự rối loạn. Có những người sẽ rất vui khi thấy các mục sư của chúng ta bất đồng về câu hỏi này, và họ sẽ làm lớn chuyện về điều đó.

Tôi đã được chỉ dạy rằng, liên quan đến những điều có thể được nói từ cả hai phía của vấn đề này, im lặng vào lúc này là lời lẽ hùng hồn nhất. Sa-tan đang rình rập cơ hội để gây chia rẽ giữa các vị mục sư lãnh đạo của chúng ta. Đó là một sai lầm khi công bố biểu đồ trước khi quý vị có thể cùng nhau ngồi lại và đi đến thống nhất về vấn đề ấy. Quý vị đã không hành động khôn ngoan khi đưa ra công luận một chủ đề chắc chắn sẽ gây tranh luận và làm nảy sinh nhiều ý kiến khác nhau, vì từng chi tiết sẽ bị gượng ép, bị bóp méo để mang một ý nghĩa nào đó mà rốt cuộc chỉ gây tổn hại cho công cuộc. Chúng ta đã phải dồn hết sức để đối phó với những lời tuyên bố sai trái của những người đã tỏ rõ sự sẵn sàng làm chứng dối. Manuscript Releases, tập 9, 106, 107.

Trong bài viết trước, chúng tôi chỉ ra rằng Ellen White nói những người đưa ra tiếng kêu giờ phán xét có quan điểm đúng về "the daily," và rằng quan điểm của Prescott và Daniells cho rằng "the daily," đại diện cho chức vụ trong đền thánh của Đấng Christ là đến từ Sa-tan. Bà quở trách Haskell vì đã đề cuộc tranh cãi tiếp diễn, nhưng không phải vì lập trường của ông về chân lý mà "the daily," đại diện. Vào thời điểm đó, đa số vẫn tin vào cách hiểu của các nhà tiên phong về "the daily," và quan trọng hơn, câu trong Đa-ni-ên 11, là câu sẽ được mở ân vào "thời kỳ cuối cùng" năm 1989, khi ấy vẫn còn nhiều thập kỷ nữa mới đến. Vào lúc đó (1989), tầm quan trọng của quan điểm đúng về "the daily," sẽ trở nên cần thiết. Những người theo chủ nghĩa xét lại luôn loại bỏ những điều kiện mà Ellen White đã đặt ra và vốn chỉ giới hạn cho giai đoạn cụ thể ấy, khỏi những mớ chuyện hoang đường họ bày ra. Hãy đếm các điều kiện về thời gian trong đoạn sau.

Tôi có lời muốn nói với anh em Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott, và tất cả những người đã tích cực thúc đẩy quan điểm của mình liên quan đến ý nghĩa của 'sự hằng ngày' trong Đa-ni-ên 8. Điều này không được biến thành một vấn đề thử thách, và sự khuấy động nảy sinh do nó bị xem như thế là điều rất đáng tiếc. Điều đó đã dẫn đến sự rối rắm, và tâm trí của một số anh em chúng ta đã bị xao lãng khỏi sự suy xét chín chắn lẽ ra phải dành cho công việc mà Chúa đã chỉ dạy cần phải được thực hiện vào thời điểm này trong các

thành phố của chúng ta. Điều này đã làm vừa lòng kẻ thù lớn của công việc chúng ta.

Ánh sáng tôi nhận được là không nên làm điều gì để gia tăng sự khuấy động quanh vấn đề này. Đừng đưa nó vào các bài giảng của chúng ta và đừng bàn đi bàn lại về nó như một vấn đề hệ trọng. Trước mắt chúng ta là một công việc lớn, và chúng ta không thể đánh mất dù chỉ một giờ cho những gì ngoài công việc thiết yếu cần phải làm. Hãy giới hạn những nỗ lực công khai của chúng ta vào việc trình bày những phương diện quan trọng của lẽ thật mà về đó chúng ta có ánh sáng rõ ràng.

Tôi xin lưu ý anh em đến lời cầu nguyện cuối cùng của Đấng Christ, như được chép trong Giăng đoạn 17. Có nhiều đề tài mà chúng ta có thể nói đến—những lẽ thật thánh khiết, mang tính thử luyện, đẹp đẽ trong sự đơn sơ của chúng. Về những điều này, anh em có thể trình bày với lòng sốt sắng sâu xa. Nhưng xin đừng đề “the daily”, hay bất kỳ đề tài nào khác sẽ khơi dậy tranh cãi giữa anh em, được đem ra vào lúc này; vì điều đó sẽ làm chậm lại và cản trở công việc mà Chúa muốn tâm trí của anh em chúng ta tập trung vào ngay bây giờ. Chúng ta đừng khuấy động những vấn đề sẽ bộc lộ sự khác biệt ý kiến rõ rệt, nhưng hãy rút ra từ Lời những lẽ thật thánh khiết liên quan đến những đòi hỏi ràng buộc của luật pháp Đức Chúa Trời.

Các mục sư của chúng ta nên tìm cách trình bày lẽ thật theo cách thuận lợi nhất. Trong chừng mực có thể, mọi người hãy nói cùng một điều. Hãy để các bài giảng đơn giản, bàn về những đề tài cốt yếu, dễ hiểu. Khi tất cả các mục sư của chúng ta thấy được sự cần thiết phải khiêm nhường hạ mình, thì Chúa mới có thể làm việc với họ. Hiện nay chúng ta cần được hoán cải trở lại, để các thiên sứ của Đức Chúa Trời có thể cộng tác với chúng ta, tạo nên một ấn tượng thiêng liêng trên tâm trí những người mà chúng ta phục vụ.

Chúng ta phải hòa hợp với nhau trong mỗi dây hiệp nhất theo gương Đấng Christ; bấy giờ công lao của chúng ta sẽ không uổng công. Hãy kéo đều tay, và đừng đưa sự tranh cạnh vào. Hãy bày tỏ sức mạnh hiệp nhất của lẽ thật, và điều ấy sẽ tạo nên ấn tượng mạnh mẽ trên tâm trí con người. Trong sự hiệp nhất có sức mạnh.

Lúc này không phải là lúc để làm nổi bật những điểm bất đồng không quan trọng. Nếu có những người không có mối tương giao sống động vững mạnh với Chúa mà bộc lộ trước thế gian sự yếu kém trong kinh nghiệm Cơ Đốc của mình, thì những kẻ thù của lẽ thật, đang theo dõi chúng ta sát sao, sẽ lợi dụng triệt để điều đó, và công việc của chúng ta sẽ bị cản trở. Hết thảy hãy trau dồi đức nhu mì, và học những bài học từ Đấng hiền lành và khiêm nhường trong lòng.

Vấn đề về “the daily” lẽ ra không nên khơi dậy những động thái như đã diễn ra. Do cách những người ở cả hai phe xử lý vấn đề này, tranh cãi đã nảy sinh và đã dẫn đến tình trạng rối rắm.

Hành động của Anh Larry Smith trong việc xuất bản một tờ truyền đơn có nội dung lên án các anh em của ông và niềm tin của họ không được Đức Chúa Trời tán thành. Còn với Trưởng lão Prescott, tôi xin nói: Chúa không đặt trên ông gánh nặng nào về vấn đề này.

Tôi đau lòng khi nghe rằng Trưởng lão Daniells, dù biết rằng giữa các anh em lãnh đạo của chúng ta có sự khác biệt quan điểm về vấn đề này, lại thúc đẩy vấn đề này lên hàng đầu, như đã làm ở một số nơi.

Một số anh em khác của chúng ta đã không được sự khôn ngoan hướng dẫn, và đã không suy luận một cách rõ ràng theo mối quan hệ nhân quả về hệ quả của những nỗ lực của họ nhằm bảo vệ quan điểm của mình liên quan đến cách giải thích 'the daily.' Trong khi hiện vẫn còn tồn tại sự bất đồng ý kiến về vấn đề này, đừng làm cho sự bất đồng ấy trở nên nổi bật. Hãy chấm dứt mọi tranh cãi. Trong lúc như thế, im lặng là lời nói hùng hồn.

Bổn phận của các tôi tớ của Đức Chúa Trời hiện nay là rao giảng Lời tại các thành phố. Đấng Christ đã đến để cứu các linh hồn, và chúng ta, với tư cách là những người phân phát ân điển của Ngài, cần truyền đạt cho cư dân các thành phố lớn sự hiểu biết về lẽ thật cứu rỗi của Ngài. Sách mỏng, số 20, 11, 12.

Anh Larry Smith, người mà bà nhắc đến, đã đặc biệt phẫn nộ trước tình hình, vì đó là cuốn sách của cha anh, Daniel and the Revelation, mà Prescott và Daniells muốn viết lại để thay đổi những gì ông đã viết liên quan đến “the daily”. Anh Smith đã bảo vệ lẽ thật, và cũng bảo vệ cha mình. Bà nhiều lần giới hạn cuộc tranh luận bằng các từ “vào thời điểm này”, và về cuối bà nói: “Trong khi tình trạng hiện nay vẫn tồn tại sự khác biệt ý kiến về vấn đề này, thì đừng để nó trở nên nổi bật.” Ngày nay, tất cả các trường đại học thuộc Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm dạy về “the daily” đều dạy quan điểm của Sa-tan. Rõ ràng tình hình ngày nay không giống như thời điểm đó.

Thế hệ thứ hai của phong trào Phục Lâm bắt đầu từ cuộc phản loạn năm 1888, và chủ nghĩa duy linh đã được thiết lập trong hàng ngũ lãnh đạo. Tình trạng đó đã mở đường cho sự tiến triển của những mê lầm duy linh lớn hơn, tạo ra một bầu không khí xa lánh và chia rẽ, khi những người ở các vị trí có trách nhiệm quyết tâm cố gắng bất cứ điều gì họ tự cho là lẽ thật. Những người như Daniells, Prescott và Kellogg trở thành những biểu tượng cho giai đoạn lịch sử mà Ê-xê-chi-ên đã điếm ra: bảy mươi trường lão, “các bậc kỳ lão của nhà Y-so-ra-ên”, sẽ “làm trong tối tăm, mỗi người trong các buồng của trí tưởng tượng mình; vì họ nói: Đức Giê-hô-va chẳng thấy chúng ta.”

Trong thế hệ ấy, cả hai sứ giả của sứ điệp năm 1888 đã lạc lối giữa những cuộc tranh cãi, sự rối loạn và chủ nghĩa duy linh—những điều đã nhấn chìm bảy mươi trường lão mà Ê-xê-chi-ên nói đến, những người đã vẽ hình tượng lên các bức tường của đền thờ và lên những bức tường trong tâm trí họ. Công cuộc y tế đã bị dẹp bỏ vì chủ nghĩa duy linh của Kellogg, thế nhưng những người xét lại trong Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê lại dẫn dắt những người chưa học biết tin rằng đã có một kiểu chiến thắng nào đó nảy sinh từ sự hỗn loạn của thế hệ ấy. Có một lịch sử song song vào thời Các Quan Xét, trong đó phần tổng kết lịch sử của thời Các Quan Xét hoàn toàn phù hợp với giai đoạn này, vì câu cuối cùng của sách Các Quan Xét chép rằng:

Trong những ngày ấy, Israel không có vua; ai nấy làm điều mình cho là phải. Các Quan Xét 21:25.

Chúng tôi sẽ cho thấy vì sao lịch sử của sách Các Quan Xét tương ứng với lịch sử của thế hệ thứ hai của Cơ Đốc Phục Lâm khi chúng tôi tiếp tục loạt bài này, nhưng cần lưu ý rằng khi xem xét lịch sử của Cơ Đốc Phục Lâm kiểu Lao-đi-xê, thì những tài liệu lịch sử dễ tìm hiện nay lại do những người theo chủ trương viết lại lịch sử cung cấp. Bà White chắc chắn không muốn đề tài "the daily" bị xói lên trong giai đoạn ấy, khi trên thực tế chỉ có một nhóm thiểu số, mà theo lời bà là đang được "các thiên sứ bị đui khỏi thiên đàng" dẫn dắt, lại được trao diễn đàn công khai để

truyền bá các ý tưởng sai lầm của họ. Nhưng gọi ý rằng Bà White từng ủng hộ quan điểm rằng việc giữ lại sai lầm là điều chấp nhận được thì hoàn toàn trái ngược với điều bà tin tưởng.

“Hỡi anh em, với tư cách là một đại sứ của Đấng Christ, tôi cảnh báo anh em hãy đề phòng những vấn đề bên lề này, vì chúng có xu hướng khiến tâm trí rời xa lẽ thật. Sai lầm chẳng bao giờ vô hại. Nó không bao giờ thánh hóa, nhưng luôn mang lại rối loạn và chia rẽ. Nó luôn luôn nguy hiểm. Kẻ thù có quyền lực lớn trên những tâm trí không được củng cố vững chắc bằng sự cầu nguyện và không được vững lập trong lẽ thật Kinh Thánh.” Chứng ngôn, quyển 5, 292.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Chúng ta không còn thời gian để mất. Những thời kỳ gian truân đang ở trước mặt chúng ta. Thế giới đang bị khuấy động bởi tinh thần chiến tranh. Chẳng bao lâu nữa, những cảnh khốn khó được nói đến trong các lời tiên tri sẽ xảy ra. Lời tiên tri trong đoạn mười một của sách Đa-ni-ên đã gần đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn. Nhiều sự kiện lịch sử đã xảy ra để ứng nghiệm lời tiên tri này sẽ được lặp lại. Trong câu ba mươi, có nói đến một quyền lực “sẽ buồn bực, rồi quay lại, và nổi giận nghịch cùng giao ước thánh; hấn sẽ làm như vậy; thậm chí hấn sẽ quay lại và thông đồng với những kẻ lia bỏ giao ước thánh. Và các đạo quân sẽ đứng về phía hấn, chúng sẽ làm ô uế đền thánh kiên cố, dẹp bỏ của lễ hằng ngày, và lập nên sự gớm ghiếc gây ra sự hoang tàn. Những kẻ làm ác phạm đến giao ước, hấn sẽ làm bại hoại bởi lời nịnh hót; nhưng dân biết Đức Chúa Trời mình sẽ mạnh mẽ và làm nên những chiến công. Những kẻ thông sáng trong dân sẽ dạy dỗ nhiều người; dầu vậy, trong nhiều ngày, họ sẽ vấp ngã bởi gươm, bởi lửa, bởi sự phu tù, và bởi sự cướp bóc. Khi họ vấp ngã, họ sẽ được giúp đỡ một ít; nhưng nhiều người sẽ kết hiệp với họ bằng lời nịnh hót. Trong số những kẻ thông sáng cũng có kẻ vấp ngã, để thử luyện họ, để thanh tẩy và làm cho họ nên trắng, cho đến kỳ cuối cùng; vì còn phải đợi đến kỳ đã định. Và vua sẽ làm theo ý mình; hấn sẽ tự tôn và tự cao hơn mọi thần, và sẽ nói những lời lạ lùng nghịch cùng Đức Chúa Trời của các thần, và sẽ thịnh vượng cho đến khi cơn thịnh nộ được hoàn tất; vì điều đã định ắt sẽ xảy ra.” Đa-ni-ên 11:30-36.

Những cảnh tượng tương tự như những điều được mô tả trong những lời này sẽ xảy ra. Chúng ta thấy bằng chứng rằng Sa-tan đang nhanh chóng giành quyền kiểm soát tâm trí của những người không kính sợ Đức Chúa Trời. Mọi người hãy đọc và hiểu những lời tiên tri trong quyển sách này, vì hiện nay chúng ta đang bước vào thời kỳ hoạn nạn đã được nói đến:

“Và vào thời ấy, Michael sẽ đứng lên, vị đại thủ lĩnh đứng lên vì con cái của dân người; và sẽ có một thời kỳ hoạn nạn, như chưa từng có kể từ khi có một dân tộc cho đến chính thời ấy; và vào thời ấy dân người sẽ được giải cứu, hết thảy những ai được thấy ghi tên trong sách. Nhiều kẻ đang ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì đến sự sống đời đời, kẻ thì đến sự hổ thẹn và sự khinh miệt đời đời. Những kẻ khôn ngoan sẽ chiếu sáng như sự rực rỡ của vòm trời; và những kẻ đưa nhiều người đến sự công chính sẽ sáng như các ngôi sao đời đời vô cùng. Còn người, hỡi Daniel, hãy đóng lại những lời này và niêm phong cuốn sách, cho đến kỳ cuối cùng; nhiều người sẽ đi lại đây đó, và tri thức sẽ gia tăng.” Daniel 12:1-4.” Manuscript Releases, số 13, 394.